

Ὁ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
γαλάτε καὶ μ' ἐκείνων
τὸν Ρήγα τῶν Φερῶν.

Καὶ τοῦτος σὰν ζευξέκης ἐτράθηξε πολλά,
γαλάτε μὲ μαρτύρων καὶ προπατόρων θήκας,
καὶ τοῦτα μου τὰ ράσα σηκώσατε τὰ ψηλά,
καὶ δρῆψατε μεγάλας κατ' ἔγχωριῶν νίκας.

Κτυπήσατε προστάτας μ' ἀκράτητον ὀργήν,
ὅπου κ' ἐμέ, τὸν πύργος ἀγχόνης ὑποσάντα,
μ' ἔφεραν ἰσθῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθέραν γῆν
κ' ἔστησατε σὰν βλάκας αὐτὸν τὸν ἀνδριάντα.

Τραλλοὺς ὄνειροπόλους,
ποῦ σπέρνουνε τριβόλους,
κτυπάτε, πολεμάρχοι.

Τὸ βῆμα σας ταχύ,
κ' ἔχετε τὴν εὐχή
πνευμένου Πατριάρχου.

Αὐγὴ νέα ξημερόνει,
ξεριάξετε τὴν σκῆνη
κάθε φειρισμένης κάπας.

Μὰς ὅτ' ἀπὸ πάθου ποῦ μὰς τρώει
ὁ Δημήτρης τῶν Πατρῶν
γίνεται παπᾶς καὶ Πάπας.

Νάτος!... κάνει καὶ βακτησία,
κ' ἔκκλησιαίς κ' ἔξωκλήσια
τρέχει μόνος του ν' ἀνοίξη.

Καὶ παπάδες κατηγορεῖ
ἐν μεγάλῃ προσοχῇ
καὶ μεγάλῃ κατανύξει.

Ἐλογεῖ παπαβολόγι
μὲ τιάρ' στὸ κεφάλι,
καὶ ματρᾶ μὲ κομπολόγι
πόσους Μπέτρες θὰ βγάλῃ.

Ἐν σκηναῖς οὐπτιῶν πατέρων
δουὸς παρακαθίσει,
κάλλουν γέρω του καρδιαῖς.

Καὶ κατὰ Φιλελευθέρων
παρορμᾶ κ' ἔξεραθίσει
καὶ καμπόσας παπαδιαῖς.

Μ' ἄγιαστούραις περπατεῖ,
ρήματ' ἄρηγτα προφέρει,
μὰ κ' ἀπίγγανο κρατεῖ
κ' ἔξορμίζει τὸν Λευτέρη.

Κάθετα σὲ Πάπα θρόνον,
κ' ἔρχονται μ' ἐλαδεια
Μπέτρες Ἐθνικοφρόνων
ἱερὰ Κογκλιβία.

Δίνουν ὅτους προδότας φάπα,
καὶ μὲ νέον κράζου μένος:
ἔσο τρεῖς εὐλογημένους,
Πατρὶνὲ παπὰ καὶ Πάπα,
καὶ τοὺς Μπέτρες ἀγάπα.

Μὲ λογιῆς λογιῆς φαλτήρια
πάσι καὶ σὲ μοναστήρια,
γὰ νὰ μάθῃ τοῦ Λευτέρη
πῶς τὸ τρίβο ἢν τὸ πιπέρη
κομματάρχοι καλογέροι.

Νάτος νάτος!... μὲ φαλλῖδια μπαίνει μέσα σὲ καλλιὰ
καὶ τοὺς λέει πῶς θὰ μείνουνε δίχως γένεια καὶ μαλλιὰ,
ἂν κ' αὐτοὶ δὲν ἀφορίσουν τὸν ἀνίερο προδότη,
ποῦ τοῦ φῖνε τὸ σηκῶτι.

Ἀπὸ καλογέρους βγαίνει
σὲ καλογρηαῖς πηγαίνει
λέγωντας: εἰρήν' ἔμην,
ἀλληλοῦσα κ' ἀμῖν.

Μαῦρον σμήνος εἰς τὴν Γούνα βλέπω προσκολλώμενον,
καὶ φρενῆρσι ἐν φθαῖς,
ἐν ὀργάνοις καὶ χορδαῖς
ξαναφάλλουν τοῦ προδότη τὸν ἀναβαλλώμενον.

Τέτοια λέει, κ' ἔρωτοῦνε τῆς πολιτικῆς τὸ φῶτρο,
ποῦναι πρῶτο μὰς ὅτ' ἀπῶτα:
καὶ παπᾶς ἔγενεθ' ἄητρο;
ἔτσι τᾶπερε μὲ νῶτα.

Καὶ ναμπούσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πάρετε τὴν Ἑσπερίαν, ἤγουν τὴν Ἐφημερίδα,
ὅπου μὲ λαμπράς εἰκόνας βγαίνει μέσα ὅτ' Ἰονδῖνον,
καὶ τιμᾶ καὶ μεγαλύνει τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα,
ὅπου τᾶρα διατρέχει κρῖσιμον καιρὸν κινδύνων.